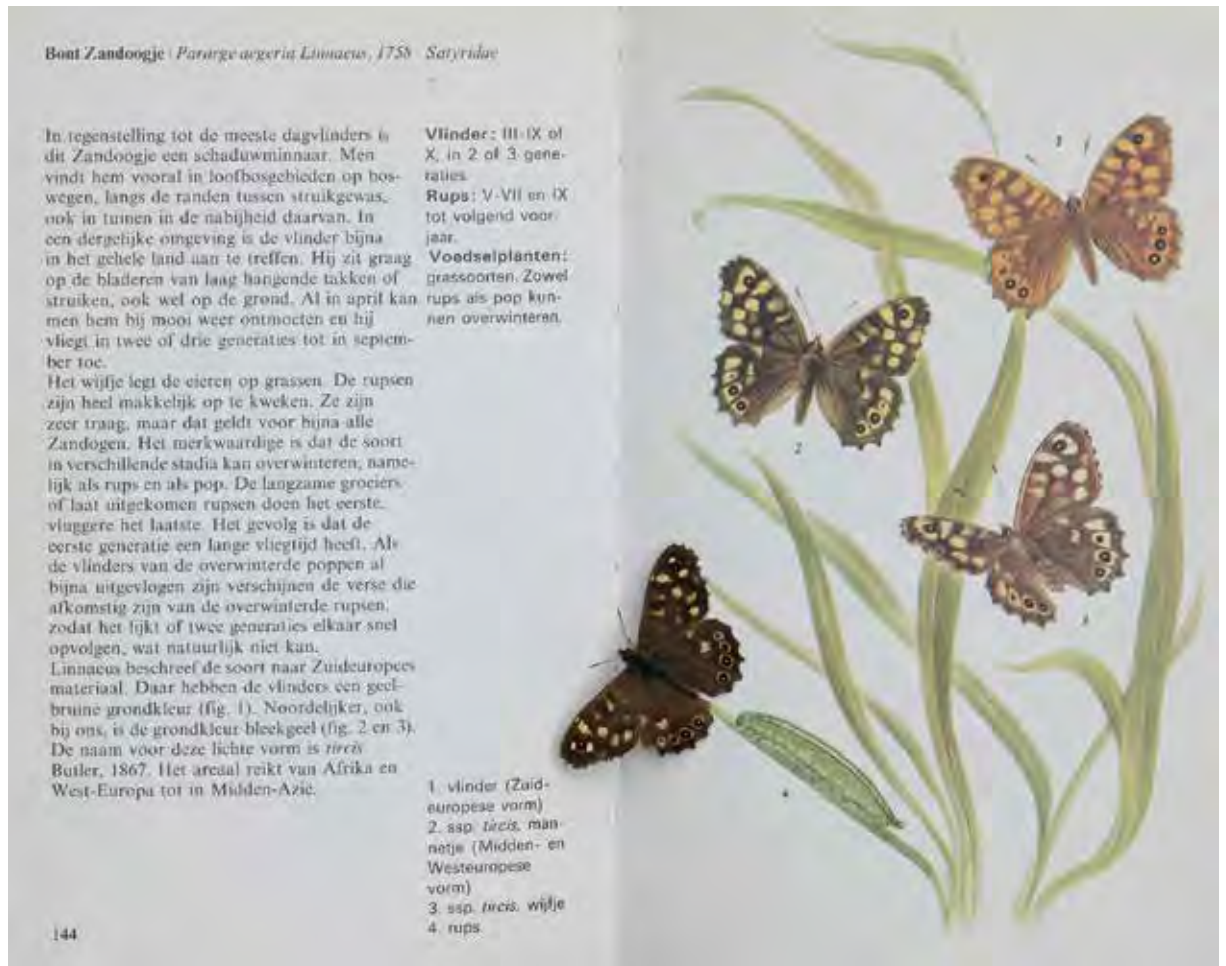

Bont zandoogje gekiekt

Het bont zandoogje zit vaak laag bij de bodem en graag op een lichte ondergrond. Dit gegeven gaf het idee voor het maken van een bijzondere foto.

Tekst en foto: Op 3 juni 2016 was ik op een locatie in Vianen (UT) waar veel bont zandoogjes vlogen. Een gemaaid pad langs een bosrand met daarlangs een bloemrijke weide waar, behalve voor minimaal onderhoud, nooit mensen komen, waar tref je dat in Midden-Nederland? De soort zit veelal laag bij de bodem, bij bepaald licht graag op een lichte ondergrond; regelmatig tref ik de vlinders aan op zwerfvuil. Het weer was perfect die dag: geen zon, nauwelijks wind en temperaturen waarbij de vlinders actief zijn.

Ik had vooraf een oude vlindergids in mijn rugzak gestopt omdat ik het plan had opgevat genoemd gedrag uit te lokken. Het boek werd als zwerfvuil, naar het licht gericht, schuin op de grond gezet. Het statief dusdanig opgesteld dat de dubbele pagina strak in het beeld paste, de fotografeer afstand was zo'n 150 centimeter.

Lang hoefde ik niet te wachten: in no-time zat het eerste exemplaar er al op. Ik ben er toch wel twee uurtjes

mee bezig geweest en heb vijf verschillende vlinders, waarvan sommige meermalen, op bezoek gehad. Je moet wat geluk hebben met de plek waar ze landen, veelal was het te veel langs de rand van een pagina. Het mooie aan deze gids is dat de vlinders er op ware grootte in staan. Leuk om zo op het voorspelbare gedrag van deze vlindersoort te anticiperen en spannend om af te wachten hoe de compositie uitpakt.

Hier zorgde een bont zandoogje op het oude boek voor een wat meer eigentijdse layout door zich, zo ongeveer zittend op het uiteinde van een spriet, over twee pagina's te presenteren.

Het diffuse licht veroorzaakte een zeer flauwe schaduw, die de echte vlinder meer doet leven dan zijn papieren soortgenoten.

